

FITS 2010

Anul XVII, nr. 1, 28 mai

Cititorii noștri sunt la fel
de inteligenți ca noi

APLEAUZĂ!

Văd că la voi, în
teatru, criza e tare com-
plicată. La noi, în showbiz,
sacrificiile se simt altfel la bu-
zunar. Îți zic, de-abia aștept
să cânt la Măruță cu 25%
mai puține haine pe
mine!

A fi sau a nu fi.
Aceasta-i întrebarea? Mă
cam îndoiesc, sincer. Conform in-
dicațiilor de regie ale FMI, cred că
sîntem nevoiți să ne mulțumim doar cu
punctul b. Domnu' scenograf, adu-
ceți-mi vă rog craniul ăla de rezervă
de la magazie, că am o mîină li-
beră și nu-mi arde să număr
banii cu ea!

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE TEATRU DE LA SIBIU

EDIȚIA A XVII-A
28 MAI - 6 Iunie 2010

Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu ne propune în acest an să ne întâlnim în spațiul interogației fecunde și originale despre sensul teatrului și diversitatea formelor artei. „Întrebări”, tema celei de-a XVII-a ediții, aduce laolaltă mari actori și regi-zori de teatru, dansul și muzica, imaginea și lectura, exprimând deschiderea Festivalului față de pluralitatea creației în lumea contemporană.

Scenă a inovării și a tradiției,

Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, al cărui promotor este Teatrul Național „Radu Stanca”, ne invită să facem împreună un periplu inedit, deschizând dialogul creatorilor de teatru cu publicul larg din România și din întreaga lume. Experiența „lumii ca teatru” ne prilejuește, ca de fiecare dată, bucuria de a participa la o adevărată sărbătoare a artei.

Sunt convins că ediția din acest an va avea succesul binemeritat, confirmând competitivitatea culturală a Festivalului, devenit deja un reper incontestabil pentru creației și iubitorii artei dramatice.

*Traian Băsescu
Președintele României*

La început de secol XXI, asaltat de tehnologii, de consumerism, de globalizare, teatrul, ca și viața omului „privitor ca la teatru”, se confruntă cu o multitudine de provocări, dar, comparativ, cu prea puține certitudini.

Privind evoluția artelor în ultimii ani, putem remarca o tendință din ce în ce mai accentuată: goana consumatorului de artă după trăiri nemijlocite, după dorința aproape „fizică” de a transpune, oricând și oriunde, neverosimilul în verosimil, imaginarul în real, transcendentul în immanent. Poate exemplul cel mai elocvent este tehnologia 3D în cinematografie, prin care se dorește, în ultimă instanță, „împrumutarea” esenței teatrului, a caracterului nemijlocit al actului teatral.

Departate de mine gândul de a lansa o dezbatere „teatru vs cinematografie”! Artele au fost și vor fi singurul spațiu nelimitat care a fost dat Omului!

Vreau doar să aduc un omagiu teatrului, acestei arte întotdeauna „provocatoare” la adresa celorlalte. Certitudinea trăirilor nemijlocite oferite spectatorului de teatru este un răspuns în sine la întrebările pe care și le-au pus oamenii în fața provocărilor venite de-a lungul vremii. Pentru că, dincolo de toate artificiile tehnolo-

logice, fiorul cel mai autentic al artei este dat de Gestul și Cuvântul Actorului, aflat pe scenă, în fața publicului.

În ediția din acest an, organizatorii prestigiosului Festival Internațional de Teatru de la Sibiu lansează „Întrebări” („Questions”). Vor oferi, totodată, 350 de „răspunsuri” posibile și tot atâtea evenimente teatrale, dintre cele mai remarcabile, în cele zece zile de sărbătoare ale acestei arte.

Le doresc „răspunsuri” inedite tuturor spectatorilor festivalului, tuturor celor care întrebă și se întrebă. Pentru că orice întrebare e o poartă către posibile răspunsuri și orice răspuns naște noi și noi întrebări!

*Kelemen Hunor
Ministrul Culturii și Patrimoniului Național*

Reușim într-un an deosebit de dificil să organizăm o ediție de excepție a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. Nume sonore ale artelor spectacolului vor fi prezente la Sibiu aducând creațiile lor, căutările și întrebările, toate transpuse în emoție artistică.

Inaugurăm și secțiunea de Patrimoniu a Festivalului în care vor fi prezente valori certe ale Teatrului Național „Radu Stanca”, probate de-a lungul anilor în fața publicului și a specialiștilor din țară și din străinătate.

Zona excelenței ne răsfață cu specta-

cole ale unor nume celebre de regizori: Peter Brook, Eugenio Barba, Pippo Delbono, Silviu Purcărete, Oriza Hirata, Barak Marshall, Mihai Măniușiu, Andriy Zholdak, Alexandru Dabija, Dragoș Galgoșiu etc.

Tinerii regizori care se iau la întrecere cu monștrii sacrii sunt de asemenea prezenți: Radu Afrim, Levan Tsuladze, Radu Alexandru Nica, Masahiro Yasuda, Geanina Cărbunaru.

Alături de secțiunile de muzică, teatru-dans, flamenco, fado-uri, organizăm un regal al spectacolelor de stradă.

O secțiune care a stârnit marele interes al tinerilor revine în 2010: Secțiunea Spectacolelor Underground, în care vor apărea unii din cei mai iubiți actori tineri ai momentului.

Pentru prima dată, special pentru festival, Dan Perjovschi va înnobi peretele interior al curții Teatrului Național „Radu Stanca” Sibiu cu felul lui atât de special de a face artă.

Împreună cu prietenii de la Camera de Comerț, Industrie și Agricultură, organizăm un târg de carte internațional.

Spectacolele de păpuși, spectacolele pentru copii, opera și atelierelor special-

izate își vor aduce aportul la diversitatea calitativă a ofertei festivalului. Rețelele internaționale împreună cu Bursa de spectacole dau dimensiunea pragmatică a festivalului în care se dezvoltă și se valorifică noi oportunități pentru proiectele și parteneriatele viitoare.

Demersul teoretic al festivalului se va concretiza în publicarea a cinci cărți de referință, în zeci de alte lansări de carte, conferințe extraordinare ale personalităților special invitate și în dezbaterile de la spectacolele-lectură.

Mulțumim, în numele echipei festivalului, tuturor colaboratorilor, finanțatorilor, partenerilor, sponsorilor, partenerilor media, celor care ne patronează și ne sprijină, publicului și tuturor celor care ne sunt alături pentru a avea în 2010 aceste „Întrebări”.

*Constantin Chiriac
Director Festival*

ROMÂNIA

26 aprilie 2010

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

MINISTRU

Domnului Prof. dr. Constantin Chiriac
Director
Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu

Stimate Domnule Profesor,

Vă mulțumesc pentru invitația de a participa la cea de-a XVII-a ediție a Festivalului de Teatru de la Sibiu.

O agendă internațională extrem de încărcată nu îmi îngăduie, din nefericire, să fiu alături de Dumneavoastră cu acest prilej, deși sunt un admirator constant al Festivalului.

Profit de acest mesaj pentru a vă ura succes în organizarea acestei ediții a prestigiosului eveniment.

Cu aleasă considerație,

Teodor Baconschi

Sibiul oferă și în anul 2010 un eveniment de amploare iubitorilor de cultură și de teatru, în special. Cu o tradiție de șaisprezece ediții și cu mii de participanți angrenați în sutele de spectacole care au avut loc de-a lungul anilor, Festivalul Internațional de Teatru din orașul nostru are nevoie de puține cuvinte de prezentare, pentru că renumele său național și internațional deja îl precede.

Ediția de anul acesta propune ca temă „Întrebările”. Vă invit să descoperiți modalitatea în care organizatorii și participanții își propun să răspundă unora din întrebările ridicate de contemporaneitate, felul în care își propun să polemizeze cu ele sau care sunt noile întrebări pe care le pun chiar ei. Participanți din 70 de țări vor prezenta toate aceste subiecte în 350 de evenimente care se vor desfășura timp de zece zile

în spații mai mult sau mai puțin convenționale, sărbătorind în același timp creația și creativitatea artistică.

Festivalul de Teatru de la Sibiu a reușit în fiecare an să atragă tot mai mulți spectatori și să aducă în permanență elemente inovatoare în domeniul spectacolelor teatrale de stradă sau care au loc în locații inedite. Piețele centrale ale Sibiului vor fi animate și în această ediție de spectacole de bună calitate și decoruri elaborate.

Urez tuturor participanților și organizatorilor să aibă parte de o ediție excepțională, încununată de succes, care să le răsplătească întregul efort și munca depusă pentru maratonul cultural pe care l-au pregătit. Doresc și publicului spectator să se simtă foarte bine la Sibiu, să participe la piese memorabile și să revină cu plăcere la toate edițiile care vor avea loc de acum înainte în orașul nostru!

Mult succes și vizionare plăcută!

Klaus Iohannis

Primarul Municipiului Sibiu

Dear Mr. Constantin Chirac,

First of all, please excuse me for the delay of my response. We are very thankful for your kind invitation to one of the events within the Sibiu International Theatre Festival. Let me also express our sincere respect to the activity of the “Radu Stanca” Theatre’s team under your management as there is no doubts Sibiu became the real capital of performance arts and culture in a broad sense of its meaning. Now the Festival perfectly fulfils the need for continuation the city’s success as European Capital of Culture. Its remind me the Constantin Noica’s dream of making Sibiu Romanian cultural capital, which came true now in a much greater, international way the philosopher couldn’t even think about.

Best regards,

Łukasz Galusek

The Research Institute of European Heritage
International Cultural Centre, Kraków

The answer within the questions

Time. You are born with an hourglass in your heart. For some time the sand in it slips off meaninglessly, without you paying the smallest attention. You begin to know, to discover, to get angry and then happy. You make a miniature Universe for yourself, one born out of fragments of unique moments, which later on you want to have back. It is a short period in which you live, not because you want to or because you have learned the meaning of life, but because that is what childhood is: a period which urges you to joy and happiness, without any worries or other “whys”. Later on..... thoughts appear, the clouds, which in turn..... will become a dressing for the soul.

Questions. After you begin tasting from the „great pie,” you look around and inside you. Suddenly, the world turns into a huge mirror which changes its form and size continuously. Whether you like what you see or not, questions appear involuntarily. The reflexive nature of humankind forces us to always ask ourselves “Why”, “How”, “When”, “Where”... and this is only the beginning.

Questions and uncertainties, long-awaited explanations are all part of our short experience and come out of the need for answers as accurate and as measurable as possible.

We often have the feeling that complex questions have sizeable answers, but in the happiest cases, we notice the simplicity and the lack of useless details. The most difficult questions that we ask have their answers in ourselves, because many times, we are the only ones capable of handling the equation of our own doubts.

The discovery of an answer brings about another question, another anxiety, but what all these can do is urge us to hope, dream and have the courage to pursue our goals.

Whether in love with it or not, if you are just curious, captivated by the theatre or dance or if you lead a bohemian life, one thing is certain: you ask yourself questions too and now is the time to uncover and taste the “great pie” once again.

This year, the 17th edition of the Sibiu International Theatre Festival presents its spectators with a controversial theme, taking into consideration the political and economical situation of Romania: “Questions”. Throughout the ten days of the Festival the 350 events will be nothing less than the answers the audience is awaiting, the dressing the soul needs in these worrying times.

Questions are actually the answers which time will help you find.

Andreea Radu

Translated by Vladimir Zeca

Ne reîntâlnim și în acest an cu Festivalul Internațional de Teatru, ajuns la a XVII-a ediție, cel mai important festival anual de artele spectacolului din România, un eveniment major în viața culturală a Sibiului, care urmărește promovarea reperelor valorice la nivel internațional.

De la o ediție la alta, prestigiul evenimentului a crescut, poziția sa în rândul festivalurilor de gen fiind confirmată de numărul mare al celor care participă cu spectacole, precum și de publicul spectator numeros.

Constat că și în acest an oferta festivalului este consistentă, conținând o serie de spectacole speciale de teatru, dans, muzică, expoziții de artă vizuală, lansări de carte, conferințe, și nu în ultimul rând, foarte apreciatele spectacole de stradă.

De asemenea, este remarcabilă inițiativa organizatorilor de a realiza, în premieră națională, o secțiune de patrimoniul, cu includerea celor mai reprezentative spectacole ale teatrului sibian.

Urez tuturor participanților mult succes și un timp plăcut petrecut în județul Sibiu.

Martin Bottesch

Președintele Consiliului
Județean Sibiu

Aurul poate da strălucire teatrului, la fel și economiei.

Proiectul Roșia Montană.
Un proiect pentru România.

GOLD
CORPORATION
Roșia Montană

Susținem Festivalul Internațional de Teatru
Sibiu 2010

SPECTACOLE-EVENIMENT

ODIN TEATRET (DEN)

ODĂ PROGRESULUI

Sala Studio, Teatrul „Radu Stanca”,
ora 18.00

Regia / Directed by: Eugenio Barba
Cu / With: Kai Bredholt, Roberta Carreri, Jan Ferslev, Tage Larsen, Augusto Omolú, Iben Nagel Rasmussen, Julia Varley, Torgeir Wethal, Frans Winther

Un popor secret de spiriduși and trolri, un spectacol imaginar prezentat de huldrefolk, animale imaginare, zâne și gnomi sărbătoresc trecerea în noul mileniu elogiind izbânde de speciei umane. „Credeau că lumea exista doar pentru ei.”

Civilizația performerilor de origine europeană are de pierdut din diviziunea dintre teatru și dans, ca și cum acestea ar fi două universuri diferite de expresie. Ele aparțin, de fapt, unei singure lumi care se dezvoltă în direcții diferite, dar totuși sunt fundamentate pe experiența artistului prin care acesta devine cu adevărat prezent pe scenă. În locul teatrului și dansului, putem folosi termenii dans lăuntric și dans evident. Dansul lăuntric este propriu formelor scenice care nu pot fi dansate. Dansul evident se diferențiază uneori de orice

ODIN TEATRET'S ARCHIVE
PERFORMANCE: ODE TO PROGRESSE
DIRECTOR: EUGENIO BARBA
© PHOTO: TONY D'URSO

mimetism sau criteriu narativ și se prezintă ca expresia pură a dinamismului fizic. Întregul spectacol este însă un dans la bază, un dans al energiei și al gândului.

Ambasciata d'Italia a Bucuresti

DE PERFORMANȚĂ

QUANZHOU MARIONETTE
TROUPE (CHN)

DIN STRĂBUNI PÂNĂ-N PREZENT

Sala Thalia, ora 21.00

Quanzhou Marionette Troupe are în repertoriu numeroase piese tradiționale care includ povești populare, obiceiuri și tradiții din sudul vechii regiuni Fujian. Piese de teatru, muzica, precum și obiectele prețioase moștenite din vremea dinastiei Song au o mare valoare științifică. De mii de ani, spectacolele de marionete Quanzhou au consemnat evenimentele majore din viața celor care vorbesc dialectul Min Nan, iar arta lor s-a răspândit până în Taiwan și în comunitățile din sud-estul Asiei. Trupa a prezentat spectacolele sale în peste 40 de țări, a câștigat numeroase premii și distincții în cadrul festivalurilor și concursurilor internaționale la care a participat, și a jucat în locuri importante precum sediul Națiunilor Unite sau sediul UNESCO. În 8 august 2008, Quanzhou Marionette Troupe a fost invitată la ceremonia de deschidere a celei de a XXIX-a ediții a Jocurilor Olimpice de la Beijing, prezentând astfel arta marionetelor chineze în fața a miliarde de oameni din întreaga lume.

MOTIONHOUSE (GBR)

Motionhouse STROPI

Teatrul Național „Radu Stanca”, ora 19.00

Coregrafia: Kevin Finnan & The Company.
Decorul: Simon Dormon/Oblique
Lighting Design: Natasha Chivers. Muzica originală: Sophy Smith & Tim Dickinson.
Costumele: Claire Armitage.
Video: Logela Multimedia
Cu: Claire Benson, Junior Cunningham, Giorgio de Carolis, Laura Peña Nuñez, Olivia Quayle, Alasdair Stewart, Philipp Stummer

foto: Chris Nash

PLAYBOX THEATRE

Supported by
ARTS COUNCIL
ENGLAND

warwick
arts centre

LOTTERY FUNDED

logela
multimedia
www.logela.org

„Stropi” combină elementele de teatru – dans proprii companiei Motionhouse și imaginile aeriile hipnotizante cu filmul și grafica, pentru a crea un spectacol – eveniment vizual unic. Interpretat pe o podea uriașă curbată (un fel de half pipe), care dispare la înălțime, spectacolul „Stropi” folosește tehnologia proiecției pentru a crea o lume în care dansatorii se mișcă în, pe și prin imagine. „Stropi” pătrunde în apa dezlănțuită, o forță primordială a vieții noastre, prin cei șapte dansatori care se scufundă în ocean, se rostogolesc pe o cascadă, inspiră cu sete sub soarele fierbinte și alunecă odată cu o avalanșă până la un tărâm înghețat ce debordează de frumusețe.

LES CRACKÉS (FRA)

orele 16.00 și 19.00

NEBUNATICII MUȘILOR

de Elise Ouvrier-Buffer & Christian Tétard

Complet nebun, și nu e o exagerare, acest duo este format din personaje care aparțin unei specii ciudate, personaje ce și-au umplut creierile cu absurdități. Veniți de la țară, ei sunt puțin grosolani. Acești clovni sunt extraordinari, în toate sensurile cuvântului. Forța îmbătătoare a aerului rece al piscurilor pe care o radiază cei doi montagnarzi veseli vă va cuceri.

Pietonala NICOLAE BĂLCESCU - spectacole itinerante

GORONWY THOM (GBR)

orele 17.00 și 20

JONGLERIA STRĂZII

Goronwy are întotdeauna un mare succes în fața spectatorilor de toate vârstele; spectacolele sale încearcă să încorporeze situația în care el se găsește la un moment dat, rezultând reprezentații unice pline de improvizație, elemente de circ și comedie!

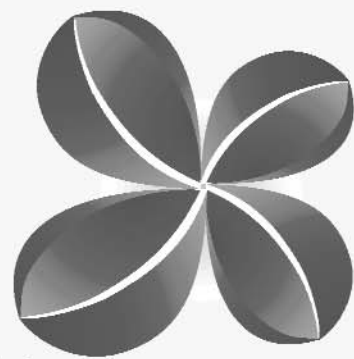
CARNIVAL COLLECTIVE (GBR)

ora 21.00

CARNAVAL

Un grup dinamic de muzicieni, dansatori și alți artiști, Carnival Collective îmbină percuția break-beat, muzica reggae, funk, house și alte influențe dance – cântate cu instrumente tradiționale braziliene – cu partituri de corn, chitare, bași, sunete electronice, dansatori antrenanți și vocaliști originali.

loteria
română

Tradiție.

Noroc.

Încredere.

Cronica de pe lângă teatre

Înainte de a începe, doresc să menționez că am o vastă experiență în teatru. Nu am intrat, propriu zis într-un teatru în viața mea dar 8 ani de zile în drumul meu spre școală se aflau două teatre în direcția cărora, uneori, mă uitam. Și am avut și o prietenă care a avut un prieten care făcea teatru. Dar lipsa mea de cunoștințe este un avantaj. Pot analiza piesele fără vreo idee preconcepțuită. Ba chiar fără să le văd, ca să fiu perfect echidistant față de subiect.

Aspirații

Hangzhou Yue Opera Theatre (CHN)

În această piesă, care se va desfășura după fiecare piesă din program, prietenii noștri chinezi vor intra pe scenă cu aspiratoarele lor mici și ieftine dar performante, să ne demonstreze cât de repede pot face ei curat. Evident, toate modelele de aspiratoare vor putea fi cumpărate de la standul oficial al festivalului.

Sunt un orb

Teatrul de Comedie (ROU)

Piesa va fi un monolog pe întuneric al unui om pe care nu-l vedem și care ne explică de ce asta e foarte trist. Între timp, cei mai perverși dintre noi ne vom pipăi vecinii de scaun, dînd vina pe alți vecini de scaun.

Herr Paul

Teatrul Tineretului Piatra Neamț (ROU)

Această piesă va prezenta povestea tristă a lui Paul care are laringită și face herr, durr, hurr în continuu. Are happy end totuși, acesta găsind o sticlă de sirop de patlagină spre final.

Al Namrood

Sharjah National Theatre (ARE)

Această piesă de comedie prezintă problemele istorice de recunoaștere ale organizației Al Namrood, verișoara mai inofensivă a Al Quaeda. Aceștia se ocupă în principal cu dat telefoane în glumă, la străini sau sunat la ușă și fugit.

Pyramus & Thisbe 4 You

ELODIA, DACA ESTI TU,
FLUIERĂ DE 2 ORĂ!

Teatrul Odeon (ROU)

Avem de-a face cu o adaptare modernă a clasicei povești de dragoste, Pyramus și Thisbe sunt vecini care-și vorbesc pe messenger, nu printr-o gaură în perete. La final, ei îi pică netul iar el, crezînd că a fost mîncat de un leu și din cauza asta a dispărut, se sinucide virtual, ștergîndu-și adresa de e-mail. Aflînd toată povestea, și ea își șterge adresa de e-mail de la aceeași tastatură de la care și el a comis inimaginabilul act.

Vizita

Bird Theatre Company Tottori (JPN)

Această piesă de teatru-horror prezintă un caz cu care suntem cu toții obișnuiți. O familie se pregătește să își mănânce liniștită cina și să se uite la serialul ei preferat cînd e întreruptă de vizita neanunțată a unor neamuri proaste care tot nu mai pleacă, nici cînd soția începe să se spele pe dinți și soțul se schimbă în pijamale.

Aristofane

2010 - FTTS

Ediția a XVII-a a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu: 70 țări + 350 evenimente + 66 spații de joc + 35.000 spectatori zilnic = 10 zile în care toți oamenii, de la organizatori la simplii trecători, oameni care își văd de rutina lor de zi cu zi, devin implicați în viața culturală a Sibiului și implicit, participanți la cea mai mare sărbătoare a artelor teatrale din țară.

Totul este pregătit, atmosfera este deja din ce în ce mai festivă, centrul istoric din ce în ce mai plin, oamenii pe lângă care trec pe stradă vorbesc limbi străine... Încet-încet, orașul se transformă! Și totuși... există ÎNTREBĂRI! Dacă anul trecut tema festivalului a fost „Inovații”, anul acesta, ne „confruntăm” cu „Întrebări”. Fiind a XVII-a ediție a festivalului, a sosit momentul să ne punem și, de ce nu, să ne fie puse anumite întrebări. Deși situația financiară a României nu este una foarte bună, deși stresul plutește în aer, iar spaima ne cuprinde pe zi ce trece tot mai tare, mediul devine un tot negativ în jurul nostru, Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu ne arată că tradiția nu ține cont de probleme financiare, emoționale sau sociale și trebuie respectată și inclusă în viața noastră. Tema festivalului este o temă mai subiectivă, care încearcă în mintea spectatorului multiple interpretări. Aceasta se poate raporta la situația în care se află lumea, care suferă de o criză a cuvîntului. Specifică ființei umane este căutarea, omul încercînd întotdeauna să afle răspunsuri la întrebări fundamentale. Spectatorul, sătul de cotidian, merge la teatru pentru a uita de întrebările care îi macină viața și se întoarce cu răspunsuri la vechile întrebări și, în același timp, cu noi întrebări care așteaptă noi răspunsuri. Omul nu poate trăi fără întrebări, el are nevoie de cât mai multe întrebări, pentru a cunoaște cât mai mult. Tocmai de aceea, consider că tema festivalului se potrivește perfect cu contextul în care ne aflăm. Este momentul să ne punem întrebări, să conștientizăm ce se întîmplă în jurul nostru și să aflăm răspunsuri. Deși Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu a dat și da dovadă de profesionalism, deși în spatele festivalului se află multă muncă acumulată, multă experiență și dedicare, vor exista mereu întrebări, sugestii și răspunsuri, pentru că orice eveniment reușit trece printr-o serie de întrebări înainte de a se finaliza. Urmează zece zile în care vom avea timp cu toții să ne punem întrebări și să căutăm răspunsuri, dar să nu uităm să ne bucurăm de marele eveniment și să-l întâmpinăm cu zâmbetul pe buze și plini de entuziasm, pentru că avem motive! Bun venit la festival!

Cristina Reștea

SibFest 2010. Questions by Academia Cațavencu

Vrei un tricou? Sau chiar două?
Nu ezita: îmbracă-te!
Unde ne găsești?
Simplu: la Teatrul Național „Radu Stanca”.
Grăbește-te. Măine va fi mai rău!

20 Academia

Suverhul

B. PETRY

Januarie

Februarie

Martie

Aprilie

Mai

Iunie

L	4	11	18	25	
M	5	12	19	26	
M	6	13	20	27	
J	7	14	21	28	
V	1	8	15	22	29
S	2	9	16	23	30
D	3	10	17	24	31

L	1	8	15	22
M	2	9	16	23
M	3	10	17	24
J	4	11	18	25
V	5	12	19	26
S	6	13	20	27
D	7	14	21	28

L	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
M	3	10	17	24	31
J	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	
S	6	13	20	27	
D	7	14	21	28	

L	5	12	19	26	
M	6	13	20	27	
M	7	14	21	28	
J	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30
S	3	10	17	24	
D	4	11	18	25	

L	3	10	17	24	31
M	4	11	18	25	
M	5	12	19	26	
J	6	13	20	27	
V	7	14	21	28	
S	1	8	15	22	29
D	2	9	16	23	30

L	7	14	21	28	
M	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
J	3	10	17	24	
V	4	11	18	25	
S	5	12	19	26	
D	6	13	20	27	

10 Catavencu

Romaniei

Julie

August

Septembrie

Octombrie

Noiembrie

Decembrie

L	5	12	19	26	
M	6	13	20	27	
M	7	14	21	28	
J	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30
S	3	10	17	24	31
D	4	11	18	25	

L	2	9	16	23	30
M	3	10	17	24	31
M	4	11	18	25	
J	5	12	19	26	
V	6	13	20	27	
S	7	14	21	28	
D	1	8	15	22	29

L	6	13	20	27	
M	7	14	21	28	
M	1	8	15	22	29
J	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	
S	4	11	18	25	
D	5	12	19	26	

L	4	11	18	25	
M	5	12	19	26	
M	6	13	20	27	
J	7	14	21	28	
V	1	8	15	22	29
S	2	9	16	23	30
D	3	10	17	24	31

L	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
M	3	10	17	24	
J	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	
S	6	13	20	27	
D	7	14	21	28	

L	6	13	20	27	
M	7	14	21	28	
M	1	8	15	22	29
J	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	31
S	4	11	18	25	
D	5	12	19	26	

Bursucul gastric

La Sibiu nu e ca la București – un oraș slab, slab de tot

Doamnelor și domnilor, știm, sunteți lihniți de foame după ațta teatru și, probabil, ca și noi, poate nu v-ați născut în Sibiu, ca să cunoașteți toate coltoanele cu fețe de masă curate, și vă aflați în căutarea unui loc unde se mănincă bine, cum se mînca la noi înainte de criză. Și unde să nu lasați banii destinați pentru cazare. Pînă-l găsiți, puteți urma exemplul nostru: deci să serviți ceva ușor, de primăvară-vară, la Crama Ileana. Spre exemplu, noi am luat la micul dejun o ciorbiță de văcuță, două omlete, o salată de roșii și niște cartofi prăjiți, plus o cafea și două ape plate. Cum a fost? S-o luăm pe rînd. Carnea de văcuță ne-a convins că se poate mînca mai gras chiar și decît Cristian Tabără, iar ardeii de lîngă, cu siguranță era o rudă de la țară de-a lui Terente, fapt care ar putea explica dimensiunile lui uriașe, care l-ar face să roșească de rușine pe Falcon, omul cu cel mai mare penis din lume. Colegul nostru, Răducu, a trebuit să își comande o ceșcuță de maioneză după ciorbița asta, să își mai revină un pic. Asta pînă a venit omleta cu cartofi prăjiți în un-tură ca la balamuc. Bine, poate și noi aveam pretenții mari, fiind mai degrabă obișnuiți cu ouăle ochiuri preparate discret, de marele bucătar Dan Chișu. Ne-am dres repede cu o apă plată, excelent preparată, după care ne-am cărat repede, înainte de a ni se apleca direct în crama, unde, Doamne Ferește!, am fi putut strica decorul rustic, care, totuși, merită atenția. În drum spre ieșire am făcut un mic popas la toaletă, unde lucrurile se prezentau un pic mai decent decît în farfuria noastră, adică fără grăsime. În fine, locul este renumit pentru porțiile mari și prețurile mici, ceea ce este perfect adevărat, ținînd cont de faptul că toată distracția ne-a costat 40 de lei. Cît despre calitate, sper doar că bucătarul era obosit pentru că, în urmă cu jumătate de an am mîncat aici cea mai bună ciorbiță de burtă din lume, iar papanășii erau un orgasm pentru papile. Iar ceea ce ne-a lipsit de-a binelea a fost mirosul puternic de țuică pe care, sperăm că o să îl regăsim la cină. Ce vreți, suntem masochiști, ne place să ne torturăm arterele.

Bursucul gastric

Recunoașteți personajul la Sibiu, ep. 1

Un om normal, cu 50 de chitare

Bună ziua și, ca să fie clar, bine v-am găsit la 415 de metri peste nivelul mării, la care am vrea cu toții să ne aflăm acum, întrucît e prea cald. Ce se-ntîmplă? Avem pentru voi o ediție specială a concursului nostru clasic de recunoscut personajele din Academia Cațavencu (care a aniversat de curînd 52 de apariții). E primul concurs pe care-l organizăm aici, la Festivalul de Teatru de la Sibiu, așa că ne-am gîndit să începem ușurel (*softcore*, cum ar zice cunoscătorii), cu ceva simplu.

Vă prezentăm, deci, sub pălăria din imagine un personaj cu cioc, care o să se afle prin urbe în următoarele zile. Evident, știe să cînte la chitară, preferatele lui fiind Musicman și Gibson, cu care ar vrea să cînte pe lîngă cei de la Van Halen, dacă o să se-ndure criza și bunul Dumnezeu. Pînă și jurnalul propriu de bord a ajuns să și-l țină cu chitara. Are una de 36 de ani și peste 50, pe care le tot schimbă între ele cînd e în pană de inspirație. Pe lîngă o groază de chitare, omul mai deține, să recunoaștem, și niște pești. Plus: o iguană de un metru, rațe chinezești, păuni și doi cîini. Mai mult decît o grădină zoologică din Tecuci. Iese o salată asortată din tot. Și, că veni vorba de mîncare, mîncarea lui preferată sunt sarmalele. Și, chit că are jumătate de secol, mare parte din ea petrecută în fața chitarii, e un tip destul de modern. Are și adresă de messenger, pe care nu, nu v-o dăm. Nu vă alarmați: e simplu, iar răspunsul corect e, garantat, unul dintre cele de mai jos:

- a) Adi Bărar
- b) Cristi Minculescu
- c) Nicu Covaci

Dan Puric, cel mai popular profet al scenei neamului românesc, mimînd dansul din puric

d) Dan Bittman

e) Ludovic Orban sau Artan

Bun. Să zicem că ați recunoscut personajul. Ce faceți acum? Munciți puțin, că fără muncă și sacrificii, vorba președintelui Băsescu, practic, ne ia dracu'. Deci: tot ce aveți de făcut e să rupeți această pagină și să vă prezentați cu ea la standul *Academiei Cațavencu* de la Teatrul Național „Radu Stanca”. O predați autorităților, care o vor împacheta frumos și o vor pune într-o urnă mai mult sau mai puțin improvizată. Seara, la ora 20:00, un oficial al festivalului va decide, prin tragere la sorți, doi cîștigători care vor fi anunțați în ediția de sim-bătă a revistei *Aplauze*. Ce cîștigă ei: cîte un tricou din seria limitată *Questions by Academia Cațavencu*. Succes, așadar. Țineți-o tot așa, sînteți cei mai buni cititori.

A.C.

AU, ȘOZĂ-MĂ, ROMEO,
AM CREZUT CĂ A VENIT
ORBAN DUPĂ VOTURI!

M A R D A L E.

JTI

**JTI este partener și susținător
al marilor evenimente și instituții
culturale din România:**

- Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu
  - Festivalul și Concursul Internațional George Enescu
- Festivalul Internațional de Scurt și Mediu Metraj NextT
  - Festivalul Internațional de Film Transilvania
    - Opera Națională din București
    - Universitatea Națională de Arte

RĂSPUNSUL DIN ÎNTREBĂRI

Timp. Te naști cu o clepsidră în suflet. Ceva vreme nisipul din ea se scurge lipsit de sens, fără ca tu să-i acorzi cea mai mică atenție. Începi să cunoști, să descoperi, să te înfuri și mai apoi să te bucuri. Îți croșetezi un Univers în miniatură din resturi de momente unice, pe care mai târziu, ți le dorești înapoi. E o perioadă scurtă în care trăiești, nu pentru că vrei și nici pentru că ai aflat sensul vieții, ci pentru că așa e copilăria: o perioadă ce te îndeamnă la joc și bucurie, fără frământări sau alte „de ce-uri”. Mai apoi... apar și gândurile, norii, care vor deveni la rîndul lor... pansamentul sufletului.

Întrebări. După ce începi să guști din „marea plăcintă”, îți arunci privirea în jurul și înăuntrul tău. Brusc, lumea se transformă într-o imensă oglindă care-și schimbă neîncetat forma și dimensiunea. Că-ți place sau nu ce vezi, inevitabil apar întrebările. Natura reflexivă a omului ne îndeamnă să ne întrebăm mereu „De ce?”, „Cum?”, „Când?”, „Unde?”... și acesta e doar începutul. Frământări, întrebări și nelămuriri, explicații îndelug așteptate, toate fac parte din existența noastră efemeră și apar din nevoia de răspunsuri cât mai exacte și măsurabile.

De multe ori, avem senzația că întrebările complexe au răspunsuri pe măsură însă, în cele mai fericite cazuri, constatăm cu stupoare simplitatea și lipsa lor de detalii inutile. Cele mai dificile întrebări pe care ni le punem își au răspunsuri în noi înșine, căci de cele mai multe ori, suntem singurii capabili să putem rezolva ecuația propriilor nedumeriri.

Cu fiecare răspuns găsit se naște o nouă întrebare, o nouă neliniște, dar toate acestea nu fac decât să ne îndemne să sperăm mai mult, să visăm și să avem curajul de a ne urma țelurile.

Fie că iubești sau nu, fie că ești doar un simplu curios, fie că ești pasionat de teatru sau dans, fie doar îți place să trăiești boem, un lucru este cert: și tu îți pui întrebări, iar acum este momentul să descoperi și să guști din nou din „marea plăcintă”.

Anul acesta, cea de-a XVII-a ediție a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu, își provoacă spectatorii cu o temă destul de controversată, mai ales pentru situația politico-economică din România, „Întrebări”. Pe parcursul a 10 zile, cele 350 de evenimente nu vor fi altceva decât răspunsurile pe care publicul le așteaptă, vor fi pansamentul pentru suflet în această perioadă de frământări majore.

Întrebările sunt de fapt răspunsurile pe care timpul te va ajuta treptat, să le găsești!

Andreea Radu

ÎNTREBĂRI

E deja sfârșitul lunii mai și vestea bună este că s-a încheiat numărătoarea inversă până la începutul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. În fiecare, an începerea sezonului estival este semnalat prin acest festival al artelor spectacolului, care a ajuns la ce-a de-a XVII-a ediție. Cu emoție și nerăbdare, cu sete de spectacole, fosta Capitală Culturală Europeană va strange, într-un număr mare, turiști dornici să deschidă „porțile” celor mai râvnite spectacole din Germania, Danemarca, Elveția, Italia, Japonia sau China, dar și multe alte țări.

„Întrebări” este tema sugerată în anul 2010 de către FITS, temă care deschide noi orizonturi în ceea ce privește reflectarea realității obiective prin conștiință și spirit. De obicei, când punem „întrebări” așteptăm și răspunsuri, iar replica o descoperim prin vizionarea spectacolelor care se vor juca în diferite locații, atât convenționale cât și neconvenționale. Reprezentațiile sunt întrebări asupra cărora reflectăm fiecare după ce le-am urmărit. Fiecare ne formulăm propriul răspuns, avem propriile credințe despre ceea ce am văzut, în funcție de caracterul și normele spirituale care ne ghidează, în funcție de educația și nivelul empiric al fiecăruia dintre noi, în funcție de momentul și starea pe care o avem

în momentul în care vizionăm un spectacol.

„Întrebări” îmi stârnește curiozitatea, mă incită, mă îndeamnă să cercetez, să descopăr oglinda realității în teatru, să aflăm care este concordanța dintre lumea reală și lumea clădită de actori pe scenă, până unde se întrepătrund cele două lumi, care este „firescul” acțiunilor, gesturilor în scenă. Datorită spectacolelor diversificate care se vor juca în Festival, vom descoperi noi tehnici de lucru și asta pentru că fiecare civilizație are propriile sale procedee în practicarea actoriei.

Din fericire, Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu este inovator, este de actualitate și în fiecare an aduce noi proiecte, încât ne este greu să nu ridicăm „Întrebări” despre cum va fi anul acesta, ce culoare va avea cortina care se va trage în 6 iunie 2010, în ultima zi a Festivalului. Dar până atunci, să ne însușim, să ne bucurăm și să ne pregătim de începerea miraculosului eveniment. Iar dacă aveți „Întrebări”, poftiți la teatru!

Carmen Stroia

METRO

Cash & Carry Romania

Profesioniștii își dau întâlnire la Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu.

METRO GROUP
MADE TO TRADE.

Partener tradițional al FITS

Drama omului modern este singurătatea acută în care se scufundă. Aparatura ia locul persoanei, pulsul încetând a mai fi măsurat în bătăile inimii pe minut, ci, mai degrabă, în numărul de bites ce trec prin fața ochilor săi. Tehnologizarea fiecărui aspect al vieții cotidiene a ajuns să cauzeze mai mult rău decât bine. Viața ajunge să fie trăită apăsând niște butoane, relațiile dintre oameni născându-se și murind într-un spațiu sintetic, virtual. „Cum?”, „ce?” și „de ce?” sunt întrebări primordiale, pe care omul modern a uitat să le mai pună, acționând din inerție într-un joc haotic, numit „viața de zi cu zi”.

Ediția 2010 a Festivalului Internațional de Teatru Sibiu propune, prin tema de anul acesta, „Questions-Întrebări”, o întoarcere la om și la relațiile brute, nemijlocite. Se oferă un cadru puternic pentru o comunicare productivă, pentru ambele părți ale baricadei. Probleme cotidiene, sentimente, stări, frământări, ajung să fie transpuse în acte artistice, ce obligă consumatorul de cultură să reflecteze și să întrebe. Rolurile în această ediție nu vor fi niciodată fixe, spectatorul putând ușor să ia locul creatorului, și invers, prin puterea pe care întrebarea i-o oferă. Conferințele stau sub aceeași egidă a festivalului. Publicul va trece dincolo de bariera invizibilă din sala de spectacol și va fi invitat să cunoască secretele artei teatrale și să își satisfacă nevoia de cunoaștere prin simplul act al interogării. Personalități ca Zeno Stanek, Walter Kootz, Mike Philips, Mircea Cărtărescu și mulții alții, sunt puși sub lupa publicului avid de răspunsuri și antrenați într-un dialog activ, în care fiecare clarificare poate duce la un nou semn de întrebare.

Timp de zece zile, întregul oraș va fi pus în festival și va fi îndemnat să întrebe. Puterea artelor spectacolului, și nu numai, de a schimba ceva în modalitatea de percepție a participanților și de a provoca o reacție imediată este cea care face ca acest festival să fie un important punct de întâlnire, favorabil pentru cunoașterea celui de lângă tine, fie că e un actor, regizor, scriitor, sau, mai ales, o altă față din public.

Diana Moga

INTERVIEWS

Questionnaire

1. What impression do you get of Sibiu as the place where International Festival is held?
2. What impression do you get of Sibiu International Theatre Festival?
3. What do you like about Sibiu International Theatre Festival?
4. What do you dislike about Sibiu International Theatre Festival?
5. What do you expect from Sibiu International Theatre Festival?
6. What made you come and see Sibiu International Theatre Festival?

Name: Mayumi Taniguchi, 36, Japan

1. I got a good impression of Sibiu as the place where the festival is held. People are very nice here. For example, when I asked for directions, they kindly helped me. When I was on the bus, I had a good conversation with other passengers there. So, I would say that people here are very warm and Sibiu as the place for the international festival is nice as well.

2. By coming into contact with various people in Sibiu, I realized that the whole city has been working together with local people to make this Theatre Festival successful. I also realized that a lot of them are interested in this Theatre Festival and theatre itself. I think it is a very good sign.

3. What I like about this Theatre Festival is that it has been created by a lot of people. I mean that the festival is not created by only "some people". So many people (which include both locals and non-locals) are involved in this event in some way. Some are involved as volunteers or as casts. Others are involved as the audiences and they still take an important part in this festival. I can feel that everyone comes together and tries to make this festival as good as possible. It is very good to see them cooperate to create one very good festival for all.

4. There is not such a thing that I dislike about this Theatre Festival but there is one suggestion that I can make for the future reference. I think it is a good idea to make a simple site map. Then, people (i.e., mainly tourists) can easily find out the venues.

5. I am expecting to meet a lot of people during this festival.

6. By hearing from a friend who worked as a volunteer for Sibiu International Theater Festival last year. I am looking forward to seeing and knowing how this city and the people here create a nice theater festival. I am expecting to learn a lot of things through this festival as a volunteer. And I will see what I can bring back to my home country (Japan) and what I can do there.

Kousaku Aratani, 35, Japan

1. I got a warm impression of Sibiu as the venue for International Theatre Festival. People are very welcoming here. They accept foreigners as if they were their own relatives. They always ask me if I need any help or if I am okay. So, thank to them I have not encountered any troubles so far.

2. I feel very big energy from this whole event. I can see that every staff and volunteer has very good and high motivation to make this festival successful. They know they are working to make this festival successful and thus they can work together as one big team very well.

3. What I like about this theatre festival is "people". There are many attractive and open people here. The people in Sibiu know how to welcome others. They welcome other and accept them in a very good way. I believe that the Theatre Festival has been created by such nice people. Then, of course, the festival itself gets very attractive as well. Attractive people can create attractive things.

5. What I am expecting from this festival is to experience a high-quality event. As most people already know, Sibiu International Theatre Festival is recognized as one of the three major theatre festivals in the world. So, the quality of the theatre festival is the thing that I am expecting to see from this festival.

Ayumi Kitou, 32, Japan

1. It is an impressive old city as the venue for the theatre festival.

2. It is interesting to see the whole city has started to get excited about this coming festival. I got this impression that everyone in this city is excited about this coming event and it is very nice to see them excited about the festival.

3. It was very good to see that so many young people are excited about this event. Not only young people but all locals seem to be excited about this event. That is a big difference from our country, Japan. In Japan, theatre is not fully enjoyed by every local like here. But in this city, theater is not only for those who come and visit from outside but it is also enjoyed and loved by locals. I think it is very good.

4. I do not really like the way how the homepage is organized. It was not very easy to find details of each program. And many of the performances are going to be held only once. I know that maybe it is a matter of cost. But if these performances are played a couple of times and not just once, then more people will have a chance to watch those performances.

5. Through this festival, I am expecting to meet a lot of people from all over the world especially those who are related to the field of theatre. I would also like to talk to them about how society and theatre are connected.

6. The reason why I came here is to make some connection to others. I mean not only those who are related to the field of theatre but anyone who participates in this festival.

Interviewed by Anna Nakatani

CE-AR FI DACĂ...

Ce-ar fi dac-ar fi un festival? Ce-ar fi dac-ar fi cel mai mare și cel mai bogat, dac-ar fi ca o oază de artă și frumos, în care să se regăsească toți iubitorii de teatru, acea categorie aparte, pentru care viața merită ridicată la nivelul de spectacol și pentru care a trăi pur și simplu nu este de ajuns, ci iau existența ca pe un dar care trebuie contemplat asemenea unei capodopere. Așa s-a născut Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, prin niște întrebări puse de oameni temerari, iar tema de anul acesta nu reprezintă decât un elogiu adus acelei prime interogații... ce-ar fi dacă?

Anul 2010 presupune noi oportunități și noi alegeri. Este un an de cumpănă pentru festival, care, în plină criză, trebuie să dovedească faptul că arta este într-adevăr nemuritoare și, indiferent de piedicile care i se interpun în traseul ei de la creator la spectator, teatrul rămâne arta vie perenă și eternă.

Ce ne propun organizatorii anul acesta? „Întrebări”. Aceasta este tema deschisă care ne provoacă imaginația și conștiința. Ele au fost mereu prezente, în toate edițiile de până acum, iar anul acesta le-am luat alături de noi, integrându-le ca parte emblematică a FITS. Rămase pe buzele noastre, în ochii tuturor spectatorilor și în mințile lor, întrebările au prins uneori formă, fiind scrise sau rostite, însă de cele mai multe ori au încrămenit în neant, fără răspuns și fără a mai fi regăsite vreodată. Și astăzi le conținem toți cei care luăm parte fie ca simpli privitori, fie ca și actori sau chiar fâuritori ai acestei înfăptuiri artistice spectaculoase, care se numește FITS.

Pentru mine, a pune întrebări într-un context teatral, înseamnă succes. Pare surprinzător, dar ele reprezintă secretul reușitei unui spectacol pe toate planurile, determinând fie noi întrebări, fie noi descoperiri. Din prima oră de actorie am învățat că jocul scenic se naște doar din răspunsuri la întrebările potrivite și de atunci minunantul „ce-ar fi dac-ar fi” mi-a devenit cel mai bun prieten. Aceasta este taina pe care v-o dezvălui acum și cred cu sinceritate că așa s-au născut toate spectacolele bune.

Întrebările ridicate în mintea regizorului au menirea clară de a ricoșa în psihicul spectatorilor, atât avizați, cât și neavizați. Scopul este de a lăsa un ecou puternic determinând o schimbare fie ea împotriva sau regăsire.

Teatrul este un mijloc de educație și un mijloc de recunoaștere a eului, tocmai de aceea cred eu că atâta timp cât vor fi întrebări, multe și controversate, va fi o ediție încununată de succes, iar noi, toți, vom fi martori la scrierea unei alte pagini din istoria culturală a Sibiului.

Doriana Tăut

Festivalul prin ochi de prințesă medievală

Sibiu, 1994, început de primăvară. Pentru mine, o fetiță de nici 15 ani, termenul de „Festival Internațional de Teatru” era ceva desprins, parcă, dintr-o poveste cu zâne. Știam despre teatru că exista, ca manifestare culturală, învățasem despre el la școală, dar nu-mi puteam imagina că pot să și particip, ca spectator, la o piesă de teatru.

Prin oraș se șușotea despre oaspeții veniți de peste mări și țări ca despre o taină mare, ca și

când cineva ar fi putut să-i gonească sau, mai rău, să le interzică să își țină spectacolele. Era greu, după atația ani de comunism, să te bucuri, român fiind, de ceva ce era bun pentru suflet, ceva ce-ți împlinea setea de cultură și setea de a cunoaște oameni pentru care civilizația și democrația erau ceva normal.

După prima paradă a festivalului, văzută și trăită cu o încântare greu de descris, mă îndreptam spre casă, visând la clowni, oameni pe catalige și măști vesele sau triste. În drumul meu pe străduțele Sibiului, mici și pline de farmec, îmi imaginam cum e să fii actor pe o scenă de teatru și interpretam în minte un rol inventat pe loc, acela de prințesă medievală, îmbracată în rochii încorsetate și curtată de cel puțin cinci prinți, care se luptau între ei, pentru a-i cuceri inima definitiv. Erau vise de copilă, vise născute din frumusețea unui eveniment nemaivăzut, deloc simțit până atunci.

La începuturile lui, festivalul se lupta cu lipsa sălilor pentru spectacole. Sala Thalia nu exista, era un mare șantier, început imediat după Revoluție și cu slabe șanse de a prinde formă, deși existau oameni care se luptau pentru asta. Însă interesele erau altele. Dar, odată cu mutarea festivalului în luna mai, teatrul de stradă a devenit accesibil și a fost ca un fel de strigăt de victorie: nu ne faceți săli, ne folosim de piețe, parcuri și ruine pentru a ne bucura de tot ce înseamnă teatru și de manifestările lui în toate formele.

Întocmai ca în poveștile cu feți-frumoși, manifestul pentru cultură a crescut și vestea despre el a ajuns la urechile tuturor. Acum nu mai era nimic șușotit, nimic de taină, eram sibiancă și în orașul meu avea loc cea mai mare acțiune culturală din toată țara. Poate chiar din Europa. Orașul, cu ale lui clădiri vechi și străbătute de patina timpului, se schimba și el, din temelii, cu o repeziciune invidiată de toți. Devenisem centrul cultural al țării, pe scena Teatrului Național „Radu Stanca” veneau tot mai mulți actori cunoscuți și iubiți, iar piesele de teatru despre care se vorbea doar la televizor, ajungeau și la noi. Ne deschisem către lume și lumea ajungea la Sibiu nu din întâmplare, ci voit, să ia parte la o manifestare al cărei unic scop era descătușarea sentimentelor.

Când sala Thalia a fost în sfârșit terminată, am știut ca englezescul „glamour” va fi cuvântul care va putea descrie evenimentele ce urmau să aiba loc la Sibiu. Acea sală era o prelungire firească a Teatrului „Radu Stanca”, un teatru care nu mai făcea față avalanșei de spectacole ce se țineau în timpul festivalului. Sibiu devenise și el strălucitor prin restaurarea clădirilor vechi și renovarea completă a străzilor și pasajelor. Iar Sibiu în timpul festivalului de teatru era poezie pură: teatru peste tot unde te uitai, oameni costumați, măști vesele și triste, o voie bună molipsitoare.

Mai e luna în care m-am născut. Deși la început festivalul era ținut în martie, luna mai e cea în care s-a consacrat și a devenit un simbol de netăgăduit pentru Sibiu. Am crescut împreună și i-am surprins farmecul în fiecare an, încă de la începuturi. Am simțit pasiunea oamenilor din spatele lui și forța cu care s-au străduit să îl împingă pe culmile recunoașterii, lucru deloc simplu. Sunt convinsă că existența lui a avut o mare importanță atunci când alții au hotărât ca Sibiu să fie Capitală Culturală Europeană în 2007. Sunt convinsă că dacă nu existau niște oameni care să respire teatru prin toți porii, nu ar fi ajuns la o asemenea amploare. Căci la Sibiu, începând cu 28 mai, sunt așteptați zeci de mii de oameni care să asiste la sute de spectacole, conferințe și manifestări urbane fără precedent. Iar eu voi fi acolo, ca la început, urmărind cu ochii plini de încântare, parada măștilor...

Oltea Zambori

Acest eveniment se desfășoară sub înaltul patronaj al Președintelui României

și al Reprezentantului Comisiei Europene pentru Educație, Formare, Cultură și Tineret

VINERI, 28 mai 2010

- **PIAȚA MICĂ**
10:00 – SIBIU BOOKFEST 2010 (SBF) – Târgul Internațional de Carte, Publishing și New Media
- **AMBIENT** - spectacol itinerant
15:00 – NEBUNATICII MUNȚILOR - Les Crakés (FRA)
- **Pietonala NICOLAE BĂLCESCU** - spectacole itinerante
16:00 – NEBUNATICII MUNȚILOR - Les Crakés (FRA)
17:00 – JONGLERIA STRĂZII - Goronwy Thom (GBR)
19:00 – NEBUNATICII MUNȚILOR - Les Crakés (FRA)
20:00 – JONGLERIA STRĂZII - Goronwy Thom (GBR)
21:00 – CARNAVAL – Carnival Collective (GBR)
- **SALA STUDIO** - Teatrul Național „Radu Stanca”
18:00 – Spectacol de teatru: ODĂ PROGRESULUI – Regia: Eugenio Barba – Odin Teatret (DNK)
- **TEATRUL NAȚIONAL „Radu Stanca”**
19:00 – Spectacol de dans: STROPI – Coregrafia: Kevin Finnan – Motionhouse (GBR)
- **SALA THALIA**
21:00 – Spectacol de teatru de marionete: DIN STRĂBUNI PÂNĂ-N PREZENT (1h30') - Quanzhou Marionette Troupe (CHN)
- **PIAȚA MARE** - Scenă
22:00 – Concert: HOLOGRAF prezentat de ARTMANIA (ROU)
- **PIAȚA MARE**
23:00 – DANSUL NOPTII – Transe Express (FRA)
23:50 – Spectacol de artificii

În primul capitol al cărții norvegianului Jostein Gaarder, Lumea Sofiei, se ridică la plasă problema filozofului / filozofiei contemporan(e). Și, spune el, în acest prim curs, că un filozof este, în primul rând, omul care pune întrebări, omul care nu se mulțumește cu răspunsurile axiomatice oferite de obicei maselor, omul care cercetează și caută să demonstreze, prin o mie de feluri, realitățile ce îl înconjoară. A pune întrebări, în zilele noastre, este poate un lux pe care nu multă lume și-l mai permite. Nu mai este timp de întrebări, de cercetare, de înțelegere. Astfel, spune autorul, cei mai de succes filozofi ai vremii noastre sunt, surprinzător, copii cuprinși între vârstele de cinci și zece ani. Să fie adevărat?

Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu 2010 stă pitit sub semnul întrebărilor. O temă pertinentă și de actualitate, ce vrea să deschidă ochii și urechile spectatorilor și consumatorilor de cultură. Împlicația socială puternică pe care festivalul o are în comunitate, îl obligă să reacționeze prompt la realitatea socio-politică proximă.

Programul de anul acesta al festivalului propune multiple discuții și conferințe în care, mai mult ca sigur, întrebările vor ocupa un loc crucial. În acest festival, a pune întrebări nu va mai fi un lux, ci, dimpotrivă, va fi lait-motivul absolut. Oamenii precum Eugenio Barba, George Banu, Andrei Codrescu, Pippo Delbono sau Mircea Dinescu și mulți, mulți alții, merită din plin să fie ascultați, întrebați, analizați.

Implicarea teatrului în viața comunității nu este un semn de întrebare, ci, din contră este o afirmație puternică, o afirmație de care, cu siguranță avem nevoie, noi cetățenii urbei, consumatori de linia întâi.

Ivona Viștraș

Coordonator APLAUZE: lect. univ. dr. Ion M. Tomuș (Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu)

Ioana Mălău, Adina Katona, Ivona Viștraș, Andreea Radu, Lucia Bucurenciu, Cristian Opris, Diana Moga, Gheorghe Igna, Mihaela Anghel, Carmen Stroia, Roxana Ienciu, Andreea Gavrilei, Gabriela Popa, Doriana Tăut, Cristina Reștea, Alexandra Păzgu, Vlad Dumitrescu, Camelia Oană, Oana Mila, Vladimir Zeca

Echipa „Academia Cațavencu”: Simona Rădoi, Radu Alexandru,

Dragoș Vasile, Florin Iaru

DTP: Teodora Stanca și Sanda Balint

Reușim împreună.

**Avem pasiunea și dinamismul
pentru a te susține.**

 0800 802 02 02 www.raiffeisen.ro

PLATFORMA DE ARTE VIZUALE: DAN PERJOVSCHI

Dan Perjovschi s-a născut la Sibiu, a copilărit la Sibiu și convin-gerile lui democratice l-au determinat să fie prezent pe străzile Sibiului în timpul revoluției din 1989. Pentru că Dan Perjovschi explică mereu cum a devenit el, plecând din Sibiu, *artist internațional*. Exact în acest context internațional, la invitația lui Constantin Chiriac, Dan Perjovschi își dorește să inițieze o platformă de arte vizuale în cadrul Festivalului Internațional de Teatru.

În ultimii ani, Dan Perjovschi a avut peste 150 de expoziții publice, în cele mai reprezentative și reputele locuri ale artei contemporane internaționale / Muzeul de Artă Modernă din New York, Nasher Museum/Duke University, Kunsthalle Budapesta, Moderna Museet Stockholm, Portikus Frankfurt, Lombard Freid Project New York, Tate Modern Londra, Ludwig Museum Köln, Museums Quartier Viena, Centrul Pompidou Paris, Hamburg Kunstverein / Dan Perjovschi a participat la cele mai renumite bienale de artă contemporană din lume: Veneția, Istanbul, Sidney, Sao Paulo, Limerick, Sevilla, Lyon. Dan Perjovschi este reprezentat de spații de excepție ale artei contemporane internaționale: Galeria Gregor Podnar din Berlin-Ljubljana, Lombard Freid Projects din New York și Galeria Michel Rein din Paris.

Dan Perjovschi lucrează atât cu imagini, cât și cu text. Comentează status quo-ul social și de politică culturală a unei țări și a lumii întregi, cu umor, subversiune și ironie incisivă. Pentru că Dan Perjovschi a crezut și crede că rolul unui artist în epoca post-comunistă este emina-mente politic. Este explicabilă astfel hotărârea lui Dan Perjovschi de a lucra la săptămânalul independent de analiză politică și actualitate cul-turală „22”. În capacitatea sa de a comisiona artiștii contemporani de

valoare și de bună factură, Dan Perjovschi are mereu disponibilitatea de a face educație artistică în spații mici, necunoscute, în locuri unde nimeni nu merge, dar care pentru Dan Perjovschi contează sentimental și uman.

Este considerabil faptul că de la Constantin Brâncuși nimeni nu a mai vorbit despre un artist român atât de mult cum se vorbește despre Dan Perjovschi. Într-un fel, arta românească a trecut de la paradigma Brân-cuși la paradigma Perjovschi. Ce înseamnă de fapt paradigma Per-jovschi? *Am câștigat libertatea de a face orice, vreau să fac lucruri bune, să le comunic cu pasiune, să găsec soluții, să militez pentru un sistem artistic profesionist și independent*. Dan Perjovschi a ales partea experimentală, a ales să susțină pozițiile artistice și conceptele. Sprijină pozițiile artistice și curatoriale ale unei arte de cercetare.

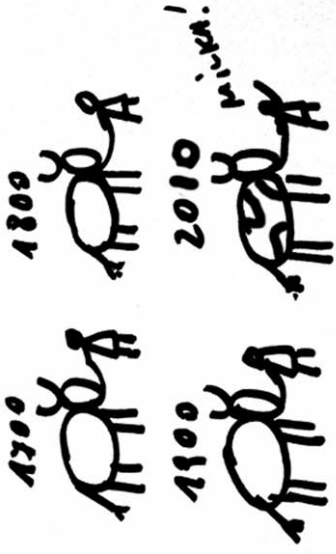
Pentru platforma de arte vizuale pe care vrea să o impună în contex-tul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu, Dan Perjovschi va in-terveni pe zidul din curtea teatrului, *pentru că e mai muncitoresc, nu e istoric (vechitul Sibiu) și nici cool (noul Sibiu) și pentru că este și nu este în afară*.

Responsabilitatea artistului pe care Dan Perjovschi o induce fiecărei teme și fiecărui loc în care lucrează este deja o decizie de politică cul-turală. Dan Perjovschi vrea să reformeze sistemul, să dinamiteze regu-lamentul și își atinge scopul transformând lumea cu luciditate.

Liviana Dan / Anca Mihuleț

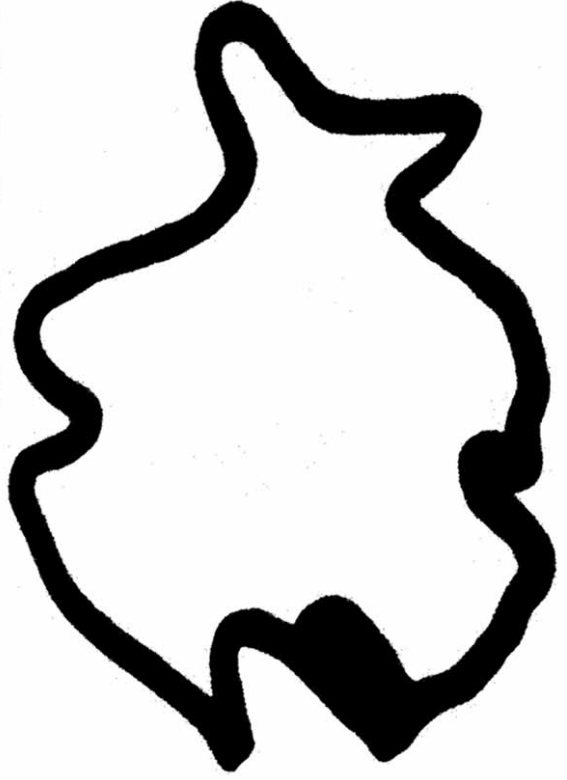
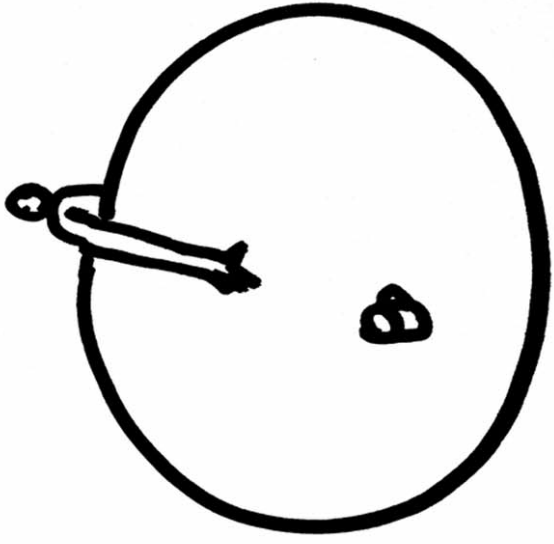

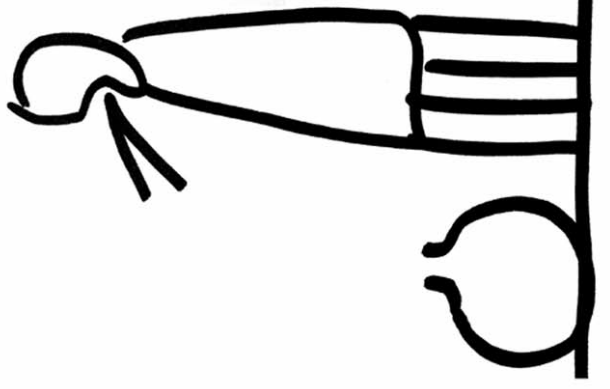

dan perjovschi

the everyday theatre

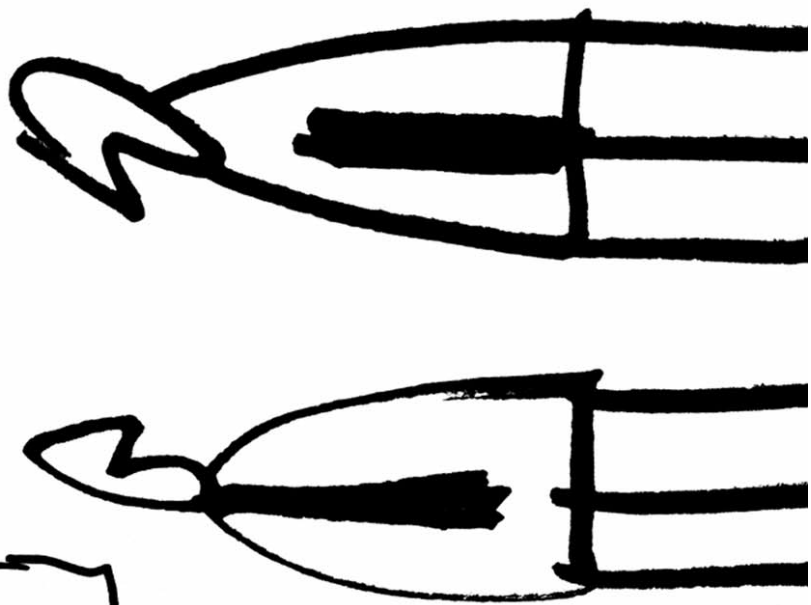
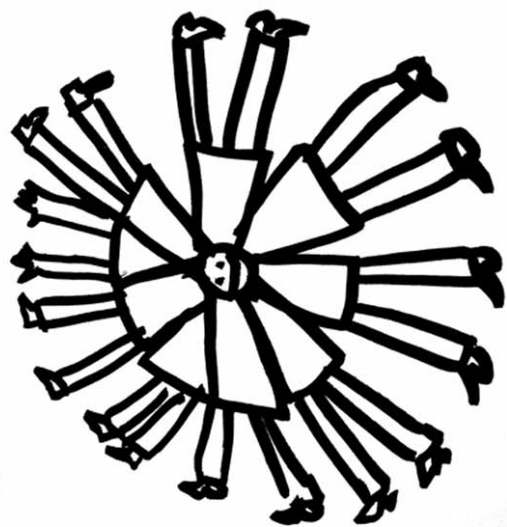
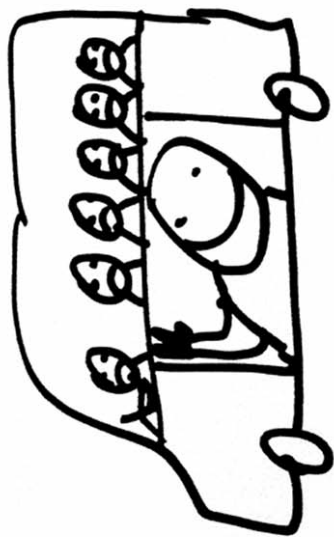
*specifically
for FITS
and its
questions*

1888

Handwritten text in a cursive, looping script, possibly representing a name or a decorative flourish.

Handwritten text in a cursive, looping script, similar to the first block.

Personajele întrebă, Academia Cațavencu răspunde:

„Păi ce dacă a furat de-a stins?”

(Ortansa, *Proștii sub clar de lună* de Teodor Mazilu)

Corect. Cui îi pasă? Ce, a furat de la mama?
Nu, a furat de la stat.

„Un rinocer alergând liber prin oraș:
asta nu te surprinde deloc?”

(Jean, *Rinocerii* de Eugen Ionesco)

Nu, de ce să mă surprindă? Am văzut tot felul de maimuțe apărind libere prin tabloide. Un rinocer are măcar avantajul că aleargă mai repede și, în cazul în care a ajuns prea târziu la party, poate prinde mașina cu paparazzi din urmă.

„Romeo, ah! De ce ești tu Romeo?”

(Julieta, *Romeo și Julieta* de William Shakespeare)

Răspunsul e simplu și fatal: Romeo este Romeo pentru că așa e el și nu poți să te-nțelegi cu el. Degeaba îi explici că e fraier și face numai timpenii. Nu-i iese din cap chestia aia cu sinuciderea, parc-ar fi român de-al nostru. Evident că un tip rezonabil și inteligent ar fi înțeles la timp că singura soluție într-un amor nefericit e s-o iei p-aia mică de-o aripă și să fugi fără urmă din țară.

„Cum, joacă teatru?”

(Puck, *Vîsul unei nopți de vară* de William Shakespeare)

Da. Sînt ceva de speriat vedetele astea, tot timpul joacă teatru. Dacă joacă teatru și atunci cînd mimează orgasmul? Nu, evident, atunci joacă într-un film. Sigur există un film, doar că încă n-a găsit drumul către site-ul potrivit.

„Ce vrei să fac, să vomit?”

(George, *Cui i-e frică de Virginia Woolf* de Edward Albee)

Îți înțelegem demersul, întrucît și nouă ni s-a făcut scîrbă. Dar nu e recomandat: dacă nu ești atent, s-ar putea să vomiteți pe pantofi și să te stropești cu micul dejun pe pantaloni. Ei bine, știi cît costă-n ziua de azi să-ți iei unii noi?

„Ce rost are să ne-amintim de toate
astea?”

(Irina, *Trei surori* de A. P. Cehov)

Într-adevăr, n-are nici un sens. Ne-am enerva inutil. Propun să uităm. Unde? În Germania, de exemplu.

„Ce e spargerea unei bănci, pe lângă
înființarea uneia?”

(Mackie Șis, *Opera de trei parale* de Bertolt Brecht)

Greu de răspuns. Dar, fiind vorba de o operă cu buget redus, presupunem că spargerea unei bănci e o soluție mult mai interesantă.

ROMEO,
DU-TE MAMĂ
ACASĂ, JULIETA
TRĂIEȘTE CU
SHAKESPEARE
DE VREO 3 ANI!

Senzațional! Nu e totul pierdut!

Într-o lume din ce în ce mai dramatică, în care spectatorii și-au pierdut umorul odată cu răbdarea, banii și seculara convingere că românii sînt un popor incredibil de răbdător și suspect de haios, iată, se întîmplă și evenimente fericite. Un festival de teatru adevărat, nu din ăla politic, care se transmite zilnic, la televizor. Vestea și mai bună e că el se petrece la Sibiu, într-un oraș care, prin tradiție și poziție geografică (departe de praful și ciulinii mondeni ai Bărașanului), s-a remarcat prin seriozitatea de motor nemțesc și acoperișurile cu ochi, în fața cărora ți-e jenă să scuipi pe jos, că te vede civilizația.

Academia Cațavencu (o marcă de tradiție, despre care ne place să credem că e la fel de serioasă, în ciuda comédiilor noastre săptămînale) e prezentă aici din aceleași motive consacrate: și noi preferăm mașinile nemțești. E drept, la teatru nu ne prea pricepem, întrucît ne ocupăm mai

mult cu filmul evenimentelor. De scena propriu-zisă o să se ocupe specialiștii sobri, de la Sibiu, așa că nouă nu ne rămîne, după bunul obicei al casei, decît să vă facem să zîmbiți, indiferent de dramatismul spectacolului zilnic. Nu e puțin lucru, în vremuri de restriște, cînd umorul vine din ce în ce mai greu, asemeni salariilor.

Citiți-ne, deci, în fiecare zi de festival. Cîteva pagini ale prezentei reviste de festival sînt scrise de noi („academicienii” ăștia care mai sîntem). Mai în glumă, ca la comedie, mai în serios, ca în miile de tragedii regizate de criză. Iar dacă ceva o să vi se pare nefiresc, vă spunem de pe acum despre ce este vorba: da, încă ne mai vine să rîdem. Ceea ce înseamnă că nu e chiar totul pierdut. Tehnic, totul e pierdut doar la -100%.